

Som ett lingonris om hösten

I döden är det ingen som talar
men vägen dit säger livet
de ord en mänska måste höra
varje sten
och varje leende
som ett lingonris om hösten

Då doftar alla minnen
som slöjor lyfter dimmorna
viskningar av väntan
fågelrop i natten
och spåren redan längtande
när mänskan lagts till graven

En dag ska livet vara evigt där
och alla dagar äntligt sagda
vingburna mot himlen
varje rop
och dagarna till ända
av djupnad kärlekssorg befriad